

عنوان مقاله:

بازنده سازی هویت اصیل مجموعه هفت دست اصفهان

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حامد زینلی بروجنی - کارشناس ارشد مهندسی معماری مدرس موسسه آموزش عالی دانش پژوهان اصفهان

غلامرضا تیمور جلال برش - دکترای معماری استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

خلاصه مقاله:

دردوره های معاصر جنبه های متعالی و معنایی معماری در مقاوم بازبینی قرار گرفته است معماری و شهرسازی به عنوان حوزه ای فراگیر و مرتبط با سایر دانشها از این نگرش های جدید بی بهره نبوده است اثر معماری برخوردار از روح و فرهنگ هر سرزمین در تجلی کالبدی خود پیام آور بسیاری از عوامل محیط پنهان جامعه بوده و در بیانی انتزاعی در ترکیبات هندسی و فضا یی معماری انتقال دهنده معنویت اصالت حقیقت وجودی خود همانند هنر های دیگر میباشد که انسان به هنگام دریافت آن به مقام والای فرهنگی خود ارتقا می یابد در نظر قرار دادن این عوامل بنیادی فرهنگی و هنر در بنا یک اثر ساختمانی معمولی و بی هویت را به سوی یک معماری کامل و شاخص سوق میدهد اثری که آرمانها تاریخ و فرهنگ ذوق اندیشه و هنر در آن نهفته است بی شک سرزمین ایران که مهد بسیاری از هنر ها بوده است در طول تاریخ نمایشگر آثار یکی از باذوق ترین با فرهنگ ترین اقوام میباشد که جهان شاهد بوده است شهر تاریخی باستانی اصفهان شاهد ادوار مختلفی در طول تاریخ کهن ایران بوده است متاسفانه آثار و علائم کمی از دوران قبل از اسلام در این شهر بر جای مانده با این اوصاف شرح حال کاملی از ادوار بعد اسلام را با خود به همراه داشته و برای آیندگان به ودیعه گذارده است این آثار مانند حلقه هاب زنجیری پیوسته گویا ی اوصاف فرهنگی سیاسی اقتصادی زمان خود بوده اند با پیدایش سلسله صفویه یکی از مهمترین دوره های هنر ایران دردهه نخست قرن دهم آغاز شد

کلمات کلیدی:

معماری و شهرسازی، شهر تاریخی باستانی اصفهان، هنر، طراحی شهری، سازماندهی هویت دادن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/462015>

